

Pasikalbėjimas Maikio su Tėvu

—Tėvas šiandien išrodai susimąstęs. Ar vis apie tą gyvanašę galvoji?

—Ne, Maikie, šiandien man mislinasi, kodėl ant svieto prasidėjo tokie sumišimai: brolis eina prieš broli, vaikai prieš tėvus, o kiti net savo tautą paškudija. Jau kad Bimba nuėjo Staliniui slaužyt, tai nedideli dyvai, ba jis ant to bolševikas; ale kad toks dimikratas, kaip Uolas, nuvažiavęs į Angliją pradėjo kurstyti svetimą valdžią prieš Ameriką, tai jau tikri dzivulion-gai.

—Ar tėvas kalbi apie buvusį Amerikos viceprezidentą Henry Wallace?

—Tur but tas pats... Kaip tu, Maikie, rokuoji, kodėl jis taip daro?

—Jis silpno proto žmogus, tėve. Del savo nepastovumo jis buvo pašalinamas iš Amerikos valdžios ir iš partijos. Del to jis pradėjo niekinti savo šalį, o pataikauti jos priešams, butent Maskvos imperialistams.

—O kaip tu mislini, vaikel, kas gali iš to išeiti?

—Gali išeiti taip, kad Anglija paprašys jį užsilaupyti, arba lieps išvažiuoti, kad neagituotų prieš draugišką jai Ameriką.

—Tai ką tada Amerikai jam daravus?

—Amerikos istatymas numato už tokį elgesį stambia pinigine nabauda ir kalėjimą. Wallace gali but nu-baustas kaip savo šalies išdavikas arba kaip svetimos valstybės agentas. Bet gali but, kad Amerikon jis ir nebegriš.

—Jes, vaikel, aš irgi taip rokuoju, kad jis važiuos pas Staliną ant loskavos duonos.

—Bet kodėl jis tėvui parup?

—Maikie, man rupi viskas. Kai aš ant tuščios dušios paimu porą burnų gyvatines, tai mano galvoj sukasi visos svietas. Ot, anadien aš gavau misli, kaip išsėlėti lietuvų tautą iš maskoli nevalios.

—Jstikruu?

—Jes, Maikie, labai geras skymas. Reikia perkelti sena kraui į Amerika. Pusė Lietuvos kunieju jau suvažiuo cionai. Lietuviški bažnyčių yra plenti. Turim ir švento Kazimiero maldemija Čikagoj, ir Marijonopolės škule, kur dvarat-kos mokinasi brusiūs darv-tis. Turim ir savo drukarnių, kur pzietais ir knvgas drukavoja. Reikia tik nusiųsti

Maištininkas John Brown

1859 metais rudenį po Baltimorę pasklido baisus gandas, kad sukile maištininkai abolicionistai (vergijos panaikinimo šalininkai) užėmė Harper's Ferry arsenala, Shenandoah ir Potomac upių santakoje, su visais ginklų sandėliais ir tvirtovė. Tuoj atsirado ir daugiau gandy, kad po visą Virginijos valstiją eina vergų sukilimas ir ponų skerdynės...

Neilgai gandai plito. Greit buvo sužinota visa teisybė. Buvo taip: 1859 metų rudenį nakčia iš spalio 16 į 17, 22 ginkluoti vyrai (17 baltųjų ir 5 negrai) netikėtai užpuolė Harper's Ferry ginklų sandėlius ir užėmė kaimelį su visais ginklais ir su kazarmėmis. Ten buvusius kareivius maištininkai nuginklavo ir pradėjo šeimininkauti po tą federalinį fortą. Tai buvo pirmadienis. Maištininkai iš Harper's Ferry pradėjo siųsti pasiuntinius į įvairias puses šaukdami visus Virginijos vergus sukilti prieš savo ponus ir traukti į John Brown armiją kovoti už savo laisvę.

Tą pat dieną Virginijos milicija buvo sukelta ir Harper's Ferry forte maištininkai buvo apsupti. Milicija sukilio ankščiau, negu Virginijos vergai. Nakčia į Harper's Ferry atvko pulkininkas R. Lee, vėliau pargarsėjęs pietinių valstijų armijų karo vadas. Jis atsivedė su savim 90 marinių ir atsigabeno dvi armotas. Maištininkai antradienį buvo nugalėti, sukaustyti ir i-mestį į kalėjimą. To pat mėsio gale maištininkų vadas John Brown buvo teisdamas už maištą. Teismas jį rado kaltu ir nusprendė raktarti. 1859 metais gruodžio 3 d. teismo sprendimas buvo įvykdytas ir John Brown baigė savo gyvenimą Charlestown, W. Va. kartuvėse.

Toki yra trumpa John Brown maišto istorija. Kaip tik gandas pasklido apie abolicionistų maištą Virginijoje, po visos pietines valstijas, kur viešpatavo vergija, kilo didelis išpūstis. Vergų laikytojai ir jų pakalikai vieningu balsu pradėjo šaukti, kad ateina Amerikos galas, kad nebėra tvar-kis ir rodos, nes vergai pradeda oriebtis ginklų ir kovoti už savo laisvę. Vergų laikytojams turavojo kunigai bažnyčiose, advokatai ir teisėjai teismuose, valdininkai istaigose ir paprastie miescionas įvairiose pietinėse Amerikos dalyse. Visi vienodai reikė savo pasikintinima del netvarkos ir del federalinės valdžios apsilėidimo. Visi vienu balsu kaltino šiaurines Amerikos valstijas, kad jos "žluodo Ameriką." nenadėdamos njetinėms valstijoms suvaldyti vergu ir nepadėdamos gaudyti nabėvusių ir pasislėpusių šiaurėje vergų.

Šiaurinėse valstijose John Brown maištas padarė visai kito įspūdžio. Jis čia prabilo, kaip sąžinės balsas. Gar-sulo poetas, Ralph Waldo Emerson, John Brown nužudymą prilygino prie Kristaus nukryžiuojimo. Juo labiau čia didėjo pasiryžimas panaikinti vergiją, juo labiau darėsi populiars J. Brown žygis. Pilietinio karo išvakarėse John Brown, no savo mirties buvo virtes laisvosios Amerikos nacionaliniu didvyriu.

Kas buvo tas maištininkas John Brown? Jis buvo krikščionis, abolicionistas, vergijos panaikinimo šalininkas. Jis sakė, neužtenka

smerkti vergiją, bet prieš tą nedorybę reikia kovoti. Jei negalima kitaip kovoti, tai reikia imti ginklus ir kelti maištą prieš tą tvarką, kuri kenčia vergiją ir laiko žmones gyvulių padėtyje.

John Brown buvo gimęs Torringtone, Connecticut valstijoje 1800 metais, gegužės 9 d. Jam esant 5 metų jo tėvas išsikėlė gyventi į Ohio valstiją. Nuo 15 metų amžiaus John Brown dirbo kailių išdirbystėje, o sulaukęs 20 metų pradėjo verstis pirklio amatu. Nuo 1839 metų John Brown pradėjo galvoti apie vergų išlaisvinimą. Pas jį tada jau gimė planas padaryti vergų sukilimą prieš ponus, apginkluoti sukilusius vergus ir su ginklais rankose kovoti už vergijos panaikinimą visoje Amerikoje. Tada jis pradėjo mokintis karo mokslų ir ypač jis atsidėjęs skaitė knygas apie karą kalnuose.

J. Brown mintis buvo ta, kad sukelus daug tukstančių vergų Tennessee ir Alabama valstijų kalnuose galima būtų įsistiprinti ir laikyti prieš ailingas federalines valdžios armijas. Ypač atsidėjęs John Brown studijavo Kaukazo kalniečių karą prieš rusus. Kaukazo kalniečiams vadovavo narsus vadas Šamil. Jis taip pat tvrinėjo Haiti salos išsivadavimo kovas, kurioms vadovavo Toussaint L'Ouverture, karingas negrų vadas.

Prieš maištą, 1859 metų pavasarį, John Brown ir būrelis jo vienminčių, laikė savo kongresą Kanadoje. Ten jie nutarė imtis ginklų prieš vergiją ir pereiti nuo pamokslų prie veiksmų. Tuoj po to John Brown, pasivadinęs Smith vardu, pasamdė netoli nuo Harper's Ferry vieną farmą, kur jis ir sutraukė savo šalininkus ir ginklus. Iš tos farmos jis ir pakilo su saviškiais į šventąjį karą prieš vergiją.

John Brown maištas buvo nuslopintas į vieną dieną. Maištas nepavyko ir nespejo išsiplėsti, vergų masės Virginijoje nesuspėjo sukilti ir gal but nebuvo paruoštos prie ginkluoto sukilimo. Rysiai tarp maišto vadovybės ir vergų buvo silpni. Į John Brown šauksmą sukilti, vergai nespėjo atsileipti, o Virginijos milicija rasirodė budri ir maištas buvo užslopintas pačioje pradžioje.

John Brown maištas ir gyvybės auka nebuvo bergždžias žygis. Jo sukilimas daug prisidėjo prie Amerikos žmonių sąžinės sukelimo. Per ilgus metus Amerikoje veikė abolicionistai, visi jie kalbėjo ir kalbėjo be galo prieš vergiją, tuo tarpu vergija nebuvo panaikinama. Valstybės vyrai vis surasdavo visokių pasiteisinimų, kad tą skaudų klausimą atidėjęs į šalį. Kartais tie valstybės vyrai sakydavo, kad vergijos panaikinimas bus ekonominis rerversmas. Kaip versis pietinių valstijų ukis, jei mil-lionai vergų bus paliuosuoti? Iš kur vargšai dvarininkai ims darbininkų savo medvilnės laukams apdirbti? O be medvilnės, kaip Amerika galės palaikyti savo eksportą...

Kai tie ekonominiai vergijos argumentai žmonių neitkindavo, tie patys valstybės vyrai kalbėdavo apie būtina į šventą reikalą išlaikyti Amerikos Uniją, arba pietinių ir šiaurinių valstijų vienybę. O kaip išlaikyti vienybę, jei pietinės valstijos bus pastumėtos į atskirymą nuo Unijos?

Todel, tai vardan ekonominio gerbuvio, tai vardan Amerikos vienybės, vergijos klausimas vis buvo atidėliojamas spręsti.

John Brown žygis, kaip perkunas trenkė į tuos veidmainius ir liežuvinus vergijos priešininkus. Jo pasiryžimas nuplėšė kaukę nuo liberališkų plepių, kurie ir tada jau mokėjo gražiai kalbėti, bet dar labiau mokėjo gerus darbus atidėlioti nežinomai ateičiai.

Teisme John Brown atvirai prisipažino, kad jis griežiai ginklo su tikslu panaikinti vergiją. Jis teisėjams nurodė, kad jie laiko ant stalo vieną knygą (bibliją ar naująjį testamentą) ir patarė ją pasiskaityti. Jis sakėsi toje knygoje gavęs įkvėpimo stoti į karą prieš vergiją ir nesitenkinti žodžiais, bet už savo įsitikinimus kovoti ir ginklais.

John Brown teisėjų neitkino. Jis buvo maištininkas. Jis sukilo prieš teisėtą krašto išrinktą valdžią. Jis turėjo žuti ir buvo pakartas. Bet John Brown sukilo už teisingą reikalą. Už tą teisingą reikalą jis paaukavo savo gyvybę ir jo pavyzdys vėliau sukėlė į vergų išlaisvinimo karą visą laisvę mylinčią Ameriką ir laisvės reikalas laimėjo.

H. I.

JUOKAI

Kaip Parduoti Skrybėlaitę?

Viena pagyvenusi leidė, 60 metų amžiaus, įėjo į krautuvę pasižiūrėti moteriškų skrybėlaičių. Ji prašė:

—Parodykit man skrybėlę nebejaunai moteriškai nesioti.

Tarnautoja mandagiai jos paklausė:

—Ar tamsta savo mamai norit pirkti skrybėlaitę ir ar turit jos saizą?

Leidė skrybėlę tuoj nusipirko.

"Kilbos" Bėdos

Jonas iš Pondelio miestelio dirbo su kupiškėnu Stasiu vienąjį dirbtuvę Amerikoje. Pietų pertraukos metu juodu sutarė parsinešti "kilbos" pietums. Parsinešė ir visą laiką gyrė, koks geras tas "kilbosas." Tuo tarpu jų kalbą išgirdo boso šnipas, kurs suprato tik du žodžius: "kill boss" ir pranešė bosui, kad du grino-riai nori jį užmušti. Bosas pašaukė policiją, policija pondeliškį ir kupiškėną nuvežė į nuovadą apklausinėti. Po trijų valandų išsiaiškino, kad Jonas su Stasiu visai nemanė bosą užmušti. Bet ramiai kalbėtosi apie gardžius "kilbosus"...

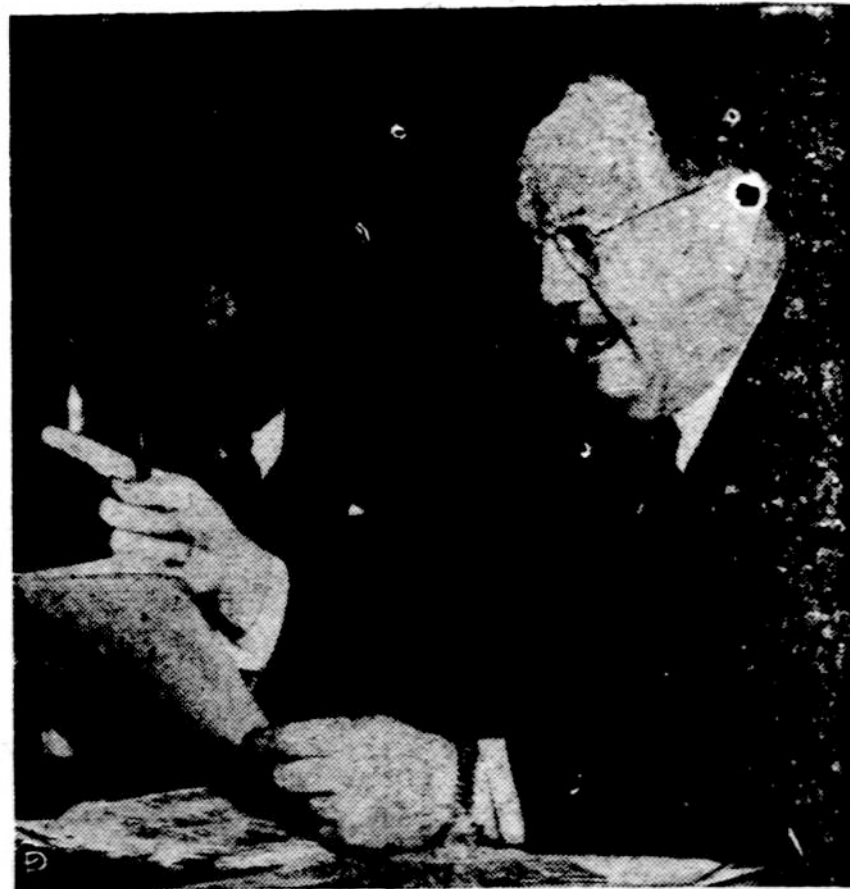
Kaip Gyventi Ilgą Amžių?

Vienas žmogus su savo pačia susilaukė labai seno amžiaus. Kada jam buvo šimtas metų, kaimynai ir pažįstami suėjo ir pradėjo jį teirautis, kaip jis padarė, kad taip ilgai gyveno. Senis jį šituos paklausimus davė tokį paaiškinimą: —Kada aš vedžiau savo žmoną, mes sutarėm niekada nesibarti. Sutarėme taip: jei aš supyksių, tai aš eisiu į savo kambarį ir ten užsi-darysiu, kol piktumas praeis, o jei mano žmona supyks, tai aš buvau pasižadėjęs išeiti į šviežią orą ir buti, kol žmonos piktumas praeis. Na, tai dabar mato-je, kad buti šviežiam ore yra labai sveika, nes aš jau sulaukiau šimto metų ir daugiausiai buvau šviežiam ore...

Pakalbink biznierių pasiskelbti "Keleivįje."

garisinti savo biznį tarp lie-tuvių.

SVARSTO DARBO ĮSTATYMUS

Amerikos senatas ir atstovų rumai dabar svarsto daug "darbo įstatymų." Čia matome senatorių Homer E. Capehart, republikoną iš Indianos, kurs inėšė į senatą vieną darbo bilių. Jis vienoje komisijoje gina tą savo bilių. Senatorius Capehart su savo biliu nori "užbaigti" visus "portal-to-portal" ginčus teismuose. Jis mano, kad tokias bylas reikia uždrausti ir viskas bus baigta.

MARGUMYNAI

Kaip Užmigti, Kada Miegas Neina

Daugelis žmonių negali miegoti, ar negali užmigti, kada laikas yra miegoti. Yra surasta visokių vaistų ir migdančių miltelių, kad žmogus galėtų užmigti. Bet daktarai nepataria vartoti tų vaistų. Sako, geriausiai yra užmigti normaliai, be jokios vaistų pagalbos. Bet ką daryti, kai miegas neina?

Amerikos slaugių žurnalas duoda įdomių patarimų, kaip galima užmigti be jokių pilių. Tie patarimai yra įdomūs ir juos lengva išbandyti.

Eidamas gulti žiovauk ir sakyk pats sau: "O, kaip aš nuvargęs, akys pačios merki-asi..." Žiovauk, jei ir ne-nori žiovauti. Įkalbėk pats sau nuovargį ir kaip tik atsigulsi, tuoj ir užmigi.

Jei tas negelbsti, išgerk stiklą šilto pieno ir skaityk palengva iki dešimties, pas-kui vėl pradėk nuo vieno iki dešimties iki užnusi. Svarbu prieš miegą "užmir-šti" rūpesnius, todėl reikia galvoti apie ką nors kita, o ne apie tai, kas per dieną žmogaus galvą kvaršina...

Fordo Turtai

Dabar miręs turtuolis H. Fordas buvo farmerio vaik-as. Jo tėvas turėjo farmą Greenfelde, prie Detroito. 1903 metais jis įkurė kompaniją automobiliams gaminti su \$28,000 kapitalo. Per visą gyvavimo laiką ta kompanija pagamino virš 31 milijono automobilių! Henry Fordui už jo kompa-niją kapitalistai kartą siule viena bilioną dolerių, bet jis atsisakęs parduoti. Vi-sas Fordo turtas, automobi-lių gamybos kompanija ir kitokios pašalinės kompanijos, yra Fordo šeimos nuo-savybėje.

Fordas padarė milijonus pelnų iš masinės gamybos. Jis sakė, tegu kiekvienas automobilis duoda mažą pelną, bet jei daugybė žmo-nių pirsks automobilius, pel-nas susikraus didelis. Tą įrodė Fordo kompanijos pa-sisekimas. Kita Fordo pasi-sekimo paslaptis buvo ta-mė, kad jam pavyko per A-merikos teismus sulaužyti "Selden patenta." Advoka-tas George B. Selden buvo išsiėmęs patenta "gazolinu varomam inžinui" ir jis rei-tinamas ne už tu turtu su-gamintojų mokėti jam duo-kles už patentą. H. Fordas

ta patentą sulaužė ir teis-mas pripažino, kad gazoli-nu varomai inžinai gali buti visoki ir todėl pirmas už-patentavęs tokį inžiną ne-gali uždrausti kitiems išra-dėjams gaminti gazolinu varomus motorus.

H. Fordas gamino ne tik automobilius, bet jis "ido-mavosi" gelžkeliais, laivų statyba ir laivininkyste, ka-syklomis, laikraščių leidi-mu, traktorių gamyba, sta-tybos medžiaga, stiklo ir gumos gamyba ir daug kuo kitu. Jis buvo pristeigęs daug kompanijų, bet ne vi-sos jos buvo labai sekmin-gos. Dabar Fordo kompa-nija žada apsiriboti auto-mobilių gamyba.

Karalių Biznis Nebėra Koks Buvo

Europoj dabar bėra iš vi-so devynios "karunavotos" galvos, o 1914 metais ten dar buvo 19 tokių "galvų." Per gana trumpą laiką daug karunavotų galvų nusiroto nuo sostų, nors palyginus mažai jų tenusirito nuo pe-čių. Svarbiausia paskutinių laikų karuna, kuri nulėkė nuo sosto, buvo Italijos, bet užtat Ispanijos karalius ža-da vėl užsisėsti ant sosto, kurs per 16 metų buvo tuš-čias. Jugoslavijos, Bulgari-jos ir Albanijos karaliai vi-sai neteko sostų, o Rumuni-jos dar tebesėdi, nors jo so-stas ir dreba.

Geriausiai einasi tiems karaliams, kurie sėdi demo-kračių šalių sostuose: Ang-lijoje, Švedijoje, Danijoje, Norvegijoje. Liuksemburge karališki sostai yra stiprus, bet jie "stiprus" tik todėl, kad jie bėra savo praeities šešėliai ir šalia parlamentu neturi jokios sprendžiamos galios.

PULKININKAS PARSIVĖŽE JAPONU BRANGENYBIŲ

Amerikos kariuomenės pulkininkas Edward J. Mur-ray iš Polo Alta, Kaliforni-jos atsidūrė kariškame teis-me. Jis parsivežė iš Japoni-jos už 200,000 dolerių viso-kį brangenybų ir nepranešė apie tai muitinei. Pul-kininkas sakė, kad tos bran-genybės yra "karo grobis," o vėliau aiškino, kad tai jo šeimos nuosavybė. Jis kal-tinamas ne už tu turtu su-gamintojų mokėti jam duo-kles už patentą. H. Fordas

DE GAULLE ORGANIZUOJA SAVO PARTIJĄ

Francijos "priešinimosi vadas" generolas de Gaulle skelbia, kad jis pradeda or-ganizuoti "reformos judėjimą," kurio tikslas bus ra-keisti dabartinę Francijos konstituciją. Prieš de Gaulle planus griežtai išstoja komunistai, socialistai ir dargi katalikai.

Agentai ar dvasios elgetos?

(LAIŠKAS IŠ DANIJOS)

Jau senai pastebėta, kad pabėgėlių tarpe dažnai paskleidžiamos žinios, kurios atsiranda kaip savaime ir turi pabėgėliams ypatingai didelės reikšmės. Šių žinių šaltiniai visuomet lieka neaiškūs, nes jas staiga pradeda kartoti ir dar labiau "grąžinti" iš karto didelis skaičius žmonių, kurie vėliau nemoka pasakyti, iš ko jas pirmiausias išgirdo. Tuo būdu jos kartojamos ir platinamos toliau, kol pagaliau atsiranda kokios nors dar labiau jaudinanti "naujiena" ir taip tai kartojasi nuolat ir beveik visose stovyklose.

Paprastai, tos žinios būna labai įvairiai suformuluotos, bet jų reikšmė visuomet yra ta pati, ir būtent, kad pabėgėliai vienu ar kitu būdu atiteks bolševikams ir, kad todėl neverta atidėti grįžimo namo.

Po dviejų metų gyvenimo stovyklose, trečtiniai apsisprato su tuo, kad juos visi gali šmeižti, skriausti ir įvairiai terorizuoti. Jų žmoniškai jausmai kasdien užgaunami bei pažeidžiami tų žmonių, kurie būdami pabėgėlius laikinai priglaidusios valstybės piliečiai, o kartu pasidaro nors menkiausias jų stovyklų administracijos tarnautojai, jam jaučiausi įgavę teisę tuos nei keno neginamus užsieniečius užgaulioti ir skriausti.

Visa tai jau priprasta. Pabėgėliai, kurie pasiryžę iškentėti viską, kad tik pagaliau sulauktų galimybės kur nors emigruoti, žino, kad juos dar laukia daug sunkumų ir nuoskaudų. Jie daug iškentėjo ir dar daug iškentės, nes kitos išeities jie neturi, tačiau vienintelis dalykas, kuris juos visus glaudina, tai bet koks priminimas bolševikiškos vergijos.

Zmonės, kurie ryžosi atsisakyti galimybės dirbti savo specialybės darbu, savo ūkių ar namų, viso savo uždirbto turto ar net giminių ir šeimų, nepadarė to šiaip sau, vien iš smalsumo pamatyti tolimus kraštus.

Jei jie po ilgos vergijos

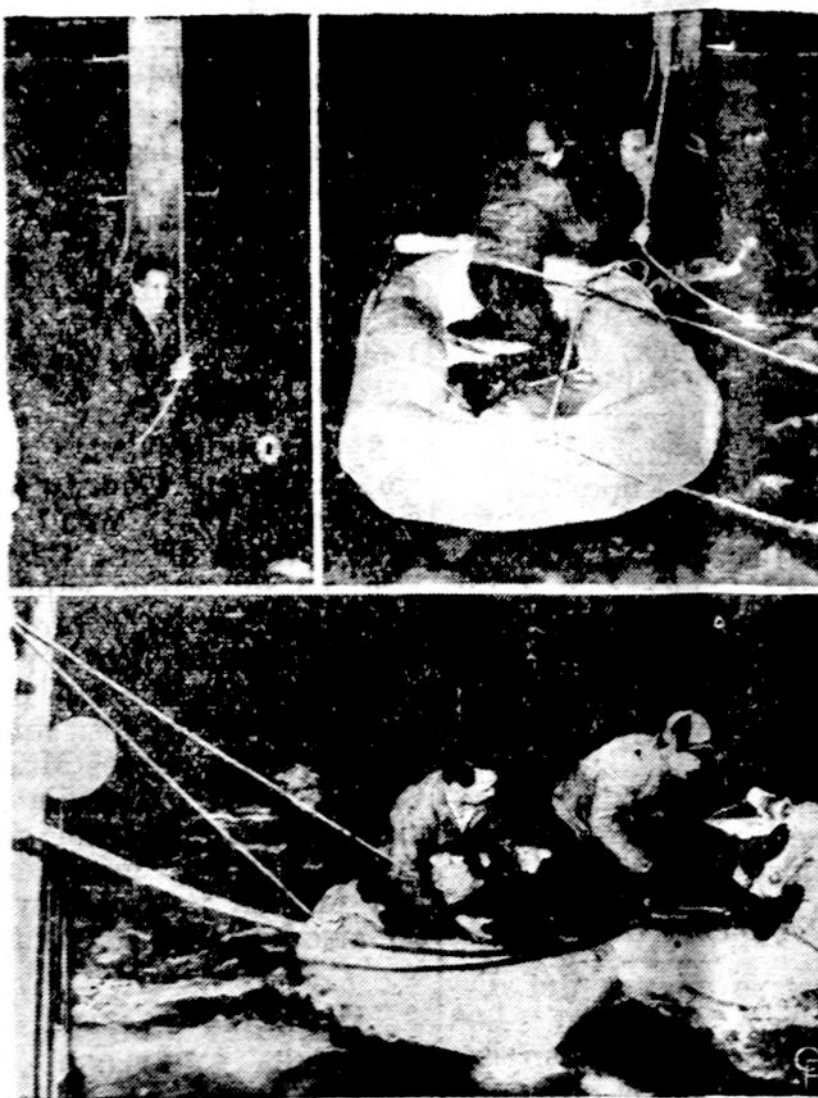
Vokietijoje, savo noru dar kenčia kažkokių kalinių ar nelaisvių padėtį pabėgėlių stovyklose, tai nėra jokios abejonės, kad jie žino, jog jų tėvynėje dabar viešpatuoja tokios sąlygos, kuriose bet koks laisvo žmogaus gyvenimas yra neįmanomas.

Pabėgėlių tarpe tik pavieniai asmenys savo tėvynėje turėjo vidutiniškai apmokamų specialistų ar tarnautojų pareigas. Gydytojai, miškininkai, mokytojai ar teisininkai, vargiai sudaro 5% visų pabėgėlių skaičiaus, tuo tarpu kai 95%, tai smulkūs ūkininkai bei tarnautojai, amatininkai ir paprasti darbininkai.

Nei vienas iš šių žmonių nebėgtų nuo socialistinių reformų, neišsigastų demokratinių nuostatų ar įstatymų įvedimo, tačiau jie visi pabėgo nuo didžiausio skurdo, išnaudojimo ir teroro, kurį atnešė jų tėvynės komunistiniai pavergėjai. Gi grįžti ir ten, kur nėra sąžinės, žodžio bei spaudos laisvės, kur taip vadinami "rinkimai" bei "balsavimai" yra tik akiečių apgavystė užsieniui apmulkinanti, kur pagaliau darbininkų ir valstiečių "gerbuvis" vaikito basas, apiplyšęs ir apglušęs nuo visokių jį smaugiančių "laisvių" bei "demokratiškos teisės" — tai lygu lėtai ir nepaprastai sunkiai mirčiai.

Pabėgėlių tėvynė pergyveno carų gubernatorių priepaūdą, iškentėjo pirmojo karo vokiečių okupaciją, bet visa tai buvo niekai palyginus su rusų komunistinių okupantų jiems atnešutu jungu ir nepareikalavotiek nekaltų žmonių asarų bei kraujo. Hitleris su visais savo naciais, SA, SS, koncentracinėmis stovyklomis ir kitais teroro išradimais, buvo tik nevykęs Maskvos smauglių mokinytis. Tie smaugliai pradėjo savo "darbą" daug anksčiau už Hitlerį ir jį dar šiandien plečia. Nuernbergas parodė pasauliui daug baisių, tačiau baisiausia buvo tai, kad tų teisėjų tarpe sėdėjo atstovai tos nusikaltėlių gaujos, kuri tokių baisių

GELBSTI POTVINIO AUKAS

Mt. Clemens, Mich. apilinkėj dideli potviniai pridarė žmonėms daug nuostolių ir daugelis žmonių turėjo ant greitųjų gelbėtojų laivukais nuo staiga pakilusio vandens. Čia matome, kaip gelbėtojai surado vieną žmogų, kurs laikėsi įsikabinęs į telefono stulpą, iki gelbėtojas su laivuku jį surado ir išgabeno į saugią vietą.

padarė ir nuolat daro keleiviams daugiau.

Ar pabėgėliai ir jų pavergti bei kalinami tautiečiai sulauks kada nors ir šių nusikaltėlių bylos ir sprendimo?

Šiandien jų pačių tarpe atsiranda žmonių, kurie nuodijia išgalvotomis žiniomis jų ramybę ir stengiasi nuolat priminti išgyventas baisybes.

Kam tokių žinių platinimas yra naudingas, suprantu nesunku, atsimenant, kad maždaug tą patį pabėgėliams visuomet pasako juos "lankantieji" Sovietų Sąjungos oficialūs pareigūnai. Tie "svečiai" stovyklas aplanko kas porą mėnesių ir nors žino, kad pabėgėliai jais biauvisi ir jų neapkenčia, tačiau, naudodamiesi savo plačiomis teisėmis, jas panaudoja benamių žmonių ramybei drumsti.

Beveik kiekvieno pasikalbėjimo metu jie vienokiu ar kitokiu būdu pasako, kad pabėgėliai niekur neemigruos ir kad geriau "grįžti" dabar, negu... vėliau. Paprastai "svečiai" patys daugiau nepasako, bet vėliau, po jų apsilankymo, sklidančios žinios būna daug aiškesnės.

Nėra abejonės, kad tarp jų oficialių pareigūnų ir pavienių asmenų pabėgėlių tarpe, yra nuolatinis, bet nuo kitų slepiamas ryšys. Visa tai, ko nespėja stovyklose išsiniptinti Maskvos enkavedistai, atlieka jų agentai — pabėgėlių tautiečiai. Jie terorizuoja stovyklą siauba sukeliančiomis žiniomis, jie pagaliau parupina enkavedistams žinių apie pabėgėlių giminių tėvynėje adresus ir t.t.

Jų "žinių" tikslas yra tas, kad žmogus, kuris bus įtikintas savo ateities beviltiškumu, gali nuspręsti nušizdyti, tai yra šiuo atveju, išvykti pas bolševikus. Kadangi vieno asmens ar šeimos savijudybė gali paveikti kitus nelaimingus draugus, galėtų prasidėti masinis grįžimas, kuris labai palengvintų komunistinio teroro gyvų ir pavojingų ludininkų tylių sulikvidavimą, kur nors Sibiro koncentracinėje stovykloje.

Tuo būdu į pabėgėlių stovyklas važinėjančių enkavedistų tikslas yra visai aiškus. Aiškios ir jų išmugelijamos ir stovyklas "žinios", tačiau visą tai supranta ir žino taip pat tie pavieniai

asmenys, kurie pasitarnauja svetimiesiems.

Ar tai yra šnipai, dirbantieji už pinigų, ar numatantieji okupantams įsisteigti dvasios elgetos, kuriuos du metai stovyklinio gyvenimo jau susmukdė?

Pabėgėliai.

Redakcijos Atsakymai.

"Keleivio" Skaitytojui, Lawrence, Mass.—Apdraus tas vyras pradeda gauti senatvės pensiją sulaukęs 65 metų amžiaus. Žmonos daliai pensija yra mokama, jei pensininkas vyras jau gautena pensiją, ir jei žmona turi 65 metus amžiaus. Vaikams mokamos pašalpos iki 16 metų amžiaus arba, jei jie lanko mokyklą, tai iki 18 metų amžiaus. Kol žmona nesulaukia 65 metų amž., jos daliai pensija nėra mokama. Del smulkesnių žinių kreipkitės Lawrence į vietinį Social Security Board. (Adresą rasite telefonų knygoje).

Jus. Bendoraičiui, New York.—Klausiate, koks yra skirtumas tarp vokiečių ir austrų. Austrai, kaip bavarai, saksai, švabai ir kitos vokiečių giminės, yra vokiečių dalis, taip, kaip žemaičiai ar dzukai yra lietuvių dalis. Skirtumas, galima sakyti, yra tik tas, kad Austrija ilgus amžius buvo savarankiška valstybė, tuo tarpu kai kitos vokiečių giminės buvo susimetusios į kitą nepriklausomą valstybę, vadinamą Vokietija.

Remia Lietuvos žmonių Nelaimėje

Draugas F. Danilewicz iš Taunton, Mass. prisuntė mums \$7 ir K. Venslauskas iš Brockton, Mass. prisuntė \$5 ir prašė tuos pinigus perduoti BALFui nuo karo nukentėjusiems lietuviams šelpiti. Aukotojams tariame širdingą ačiū, o pinigų persiųsime BALF centrui.

Bendras Amerikos Lietuvių Fondas (BALF) dabar veda vaju, nori sukelti 525,000 dolerių lietuviams šelpimą. Visi lietuviai Amerikoje yra kviečiami dėti į tą vaju ir aukoti pagal savo išgales. BALF centro adresas yra: United Lithuanian Relief Fund of America, Inc., 19 W. 44th St., New York 18, N. Y.

"Kel." Administr.

Nauja ir Sena

Amerikoje mes turime seną civilizaciją naujoje šalyje — kurią atnešė įvairių tautybių ateiviai.

Jie atvyko iš Anglijos ir Ispanijos, Francijos ir Olandijos, Škotijos ir Valijos. Bet — Amerika buvo plati šalis, daug darbo reikėjo įdėti, didelius plotus nuvalyti, kelius nutiesti, žemę išdirbti, miestus statyti. Iš įvairių pasaulio kraštų nuvežė atvyko statyti Ameriką, narsūs vyrai ir moterys iš įvairių šalių.

Šiandien Amerika yra laisva ir stipra šalis. Tie įvairių tautybių, rasių ir kilmės ateiviai, visi kartu sudarė Ameriką laisvą ir stiprią — stiprią savo pramonės, stiprią militarine jėga ir, kas svarbiau, stiprią savo dvasią ir bendrais įsitikinimais. Tie mūsų įsitikinimai, toki seni, teisingi ir toki amerikoniški, pagrįsti principu, kad žmogaus teisės yra šventos ir kad asmeninė laisvė yra pagrįsta pripažinimu natūralės žmogijos teisės.

Jeffersonas turėjo tą mintį kada rašė laiške, Henry Lee, apie mūsų Nepriklausomybės Deklaraciją — "Tikslas Nepriklausomybės Deklaracijos nėra surasti naujų principų arba naujų argumentų, bet įrodyti žmonių, kad bendra prasmė šių principų patiesina šį žygį, kurį mes priversti padaryti."

Tai yra senas principas, ant kurio Amerika yra statyta — šis principas suteikė teisę kiekvienam amerikiečiui gyventi laisvoje

Laiškas iš Danijos

Mrs. Liutkuvienė, "Keleivio" skaitytoja ir rėmėja iš Bridgewater, Mass., mums pridavė idomų laišką iš Danijos nuo vienos lietuviškos pabėgėlės. Laiške rašo: Brangi mano, gavau nuo jūsų laišką. Labai džiaugiuosi, kad jūsų sveikata pasitaisė... Gavau ir siuntinėli su šiltais drabužiais nuo jūsų draugės R. Kocborskienės. Nežinau, kaip galu jums atsiskoti...

Aš dar nė vieno laiško neparašiau į tėvynę, o kaip širdis trokšta nors ką iš ten sužinoti, kaip skaudu ir graudu, bet tai mūsų dalia...

Dabar parašysiu, kaip mes šventėm Kalėdas. Danų Raudonasis Kryžius davė vaikams iki 15 metų amžiaus įvairių žaislelių ir saldumynų. Taip pat Thistedo poras mokytojų pasišventė ir parinko per mokyklas pabėgėlių vaikams įvairių dovanėlių 500 pakietuku. Trečią dovaną gavo mokyklos vaikučiai iš mūsų brangių brolių amerikiečių per BALF. Gavom 500 kronų pinigais, iš tų pinigų pirkom vaikams obuolių, citrinų ir saldumynų. Tai mūsų vaikučiai džiugavo. Komendantas parupino puikią eglę, o mes, mokykla, surošėm ta proga su vaikais koncertą.

Suaugusiems šios Kalėdos buvo biednesnės, kaip pernai, nes pernai visi gavo

dvigubą porciją maisto ir cigarečių, o šiemet ne. Žinoma, mes įeinam ir į Danijos padėtį. Juk jai mes esame gana sunki našta, o, be to, danai juk turi siųsti pagelbą ir į kitus kraštus... Bučiuoju Jus, Jusų...

Wallace Kalbos Su-kėlė Pasipiktinimo

Henry Wallace, buvęs Amerikos vice-prezidentas ir demokratų partijos veikėjas, Anglijoje pasakė dvi kalbas ir abejose smarkiai užsipuolė Amerikos užsienio politiką. Jis sako, Amerikos politika yra "imperialistinė" ir veda į karą. Wallace kvietė Angliją, kad ji "tarpininkautų" tarp Amerikos ir Rurijos.

Nesenai Wallace kalbėjo Amerikoje ir sakė, kad Amerika eina ant Anglijos "imperializmo" pavadžio. Dabar Anglijoje jis kalba apie Amerikos "imperializmą". Amerikos spauda sako, kad Wallace bando suvaryti peilį į generolo Marshall nugarą Maskvoje. Laikė sunkių derybų Wallace iškelia nerimtus kaltinimus prieš savo kraštą ir pasitarinėjau Stalinui. Pateisinimui gailima pasakyti, kad prezidentas Roosevelt kadaise sakė, jog Wallace yra geros širdies žmogus, bet "crackpot," kas lietuviškai reiškia glušas.

LAIKRAŠČIAI YRA DIDELIS BIZNIS

Pernai metais Amerikos ir Kanados gyventojai dienraščiams ir savaitraščiams pirkti išleido \$889,488,000, arba 10 su viršum procentų daugiau, negu 1945 metais.

Suffolk Downs

PRASIDĖS PENKTADIENI

POST TIME 2:00 P.M.

DOUBLE CLOSURES 1:40 P.M.

April 18 Iki May 31

Atidarymo Dienoje

DAMON RUNYON

Memorial

Ketvergį ir Senesni, Mylia ir 70 Yards

Laimėjimui \$5,000

Seštadienį Pasirodo

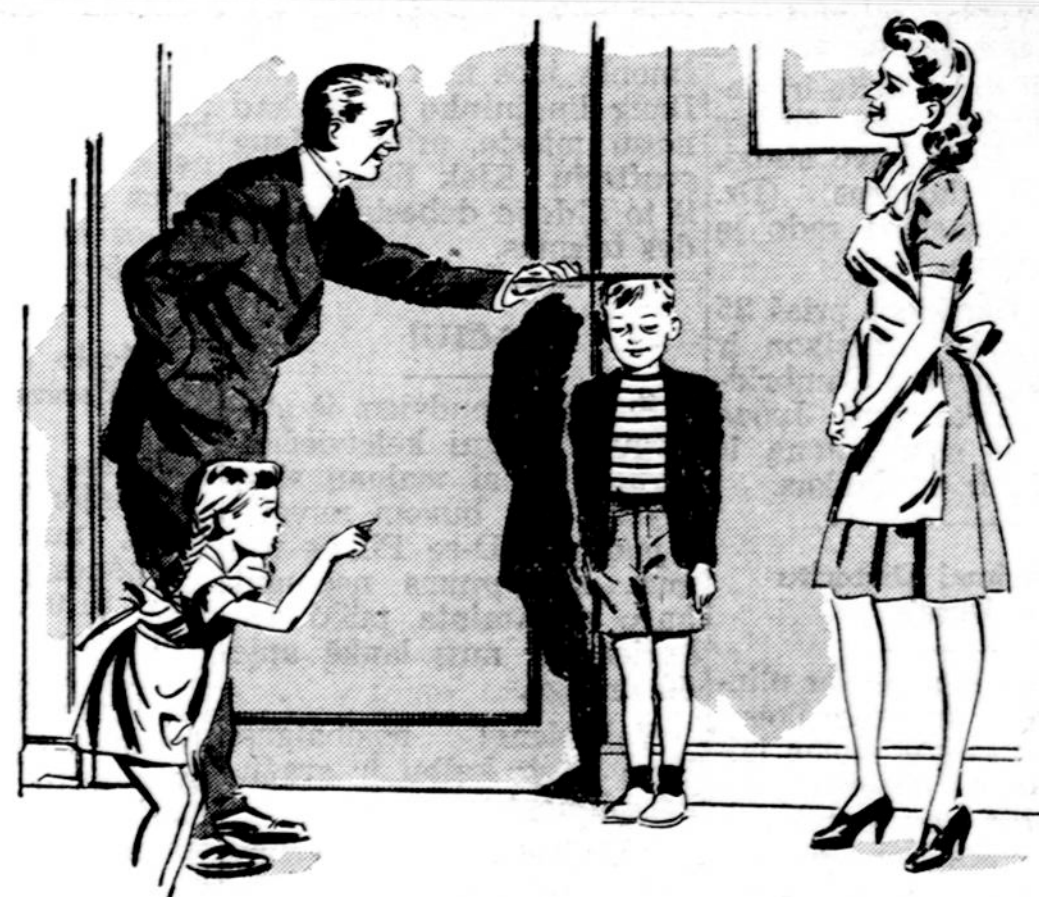
The Paul Revere

Handicap

Treigį ir Senesni, Šeši Furlongai

\$7,500 Priedo

Vaikai Neįleidžiami Daug Vietos Karams

Ar jūs augat taip pat kaip jūsų vaikai?

Kuomet vaikai auga amžiumi, jų tėvai turėtų augti saugumu.

Geriausia šeimos apsauga yra nuosavas namas. Nuosavas namas yra geriausias namas vaikams augti, nes jis duoda šeimynai pastovią ir tvirtą vietą visuomenėje. Jis duoda šeimai apsaugą, kuri bus jaučiama ir jūsų vaikų. Jie to neturės gyvendami "namuose be šaknų."

Padaryti nuosavam namui planą lengva. Tik nueik į vietinį Mutual Savings Banką ir atidaryk Taupomąją Sąskaitą. Dėk į banką po kiek nors reguliariai, o pamatysi, kaip greit galėsi užpirti namą. Balansas

galėsi išmokėti lengvomis sąlygom gavęs iš Savings Banko Morigių. Pradėk planuoti tuojau ir būk pasiruošęs pirkti namą kaip pasitaikys proga.

Šeimos Laimė

gludi taupume

Planuok savo šeimos ateitį Pinigų Taupymu, U. S. Bonais, Gyvybės Apdrauda ir nuosavų namų.

The SAVINGS BANKS of Massachusetts

Bank where you see this emblem

at a "Savings Bank or Institution for Savings"

